

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.192/2023/3.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: név ügyvéd

Cím5

név1 ügyvéd

Cím5

név3 ügyvéd

cím9)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név2 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 65. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: a Fővárosi Törvényszék
108.K.704.708/2021/61. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes faipari gépekről, berendezésekről, szerszámokról, alapanyagokról fogadott be számlákat döntő részben a cég1-től (a továbbiakban: P.Kft.), kisebb részben a cég2-től (a továbbiakban: T. Kft.). A cég3 (a továbbiakban: P.I.Kft.) képkertlécekről állított ki számlákat felperes részére. A 2019. decemberében befogadott előleg- és vég számlák alapján felperes áfa levonási jogot kívánt gyakorolni.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a 2019. december hónapra áfa dónemben lefolytatott adóellenőrzés során a termékbeszerzéshez kapcsolódó levonható áfa körében azt állapította meg, hogy a T.Kft.-től és a P.I.Kft.-től befogadott számlákban feltüntetett gazdasági események a valóságban nem történtek meg, a P.Kft.-től befogadott számlák szerinti gazdasági események pedig, a feltárt számlázási lánc alapján, nem a számlákon szereplő felek között

valósultak meg. Az értékesítést terhelő fizetendő áfa esetében arra volt tekintettel, hogy az beszerzéshez kapcsolódó megállapítások szerint a tölgy furnér, az asztalosipari vázak, kárpitosipari anyagok, képkeretlécsek, brikettáló gép beszerzését a befogadott számlák gazdasági események hiányában hitelesen nem tanúsítják, így az értékesítésükről kiállított számlák sem hitelesek. A felperes a számlák után az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa tv.) 55. § (2) bekezdése szerint, a kiállítás ténye miatt köteles adófizetést teljesíteni. Minderre tekintettel az elsőfokú adóhatóság áfa adónemben részben jogosulatlan igénylésnek, részben adóhiánynak minősülő 26.073.000 forint adókülönbözetet állapított meg, 200%-os mértékű adóbírságot szabott ki, továbbá késedelmi pótlékot számított fel.

[3] Alperes a 6413457320/2021/NAV számú határozatával részben eltérő indokolással helybenhagyta az elsőfokú döntést. Az eltérő indokolás a P. Kft. által kiállított előleg számlákat érintette. Eszerint az előleg számlák esetében, azok elérő funkciója miatt az 5/2016(IX.26.) KMK vélemény nem alkalmazható, de az elsőfokú hatóság helytállóan mutatott rá azokra a körülményekre, amelyek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes a jelen eljárással érintett pályázat keretein belül bonyolított gépbeszerzései során az adózással összefüggő jogait rendeltetésellenesen, visszaélés sérűen gyakorolta. Az alperes alkalmazta a Halifax és a Part-Service ügyekben hozott EUB döntések szerinti háromlépcsős tesztet, majd a nem rendeltetésszerű joggyakorlásra tekintettel az előleg számlák esetében is megtagadta felperes adólevonási jogát.

A kereset és a védírat

[4] Felperes a törvényes határidőn belül előterjesztett keresetében röviden bemutatta a felperes és a számlakibocsátók közötti kapcsolatok célját, hivatkozott arra, hogy nincs tudomása partnerei könyveléséről, adózási tevékenységéről, mivel ezek számára nem hozzáférhető információk. Az adóigazgatási eljárás megállapításainak ismertetését követően előadta, az alperesi határozat megváltoztatását, illetve megsemmisítését azért kéri, mert az alperes megsértette az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Air.) 99. § szerinti tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét. Az általa feltárt tényállásnak a felperes és a láncban érintett egyes cégek vezetői nyilatkozataikkal és a benyújtott bizonyítékokkal ellentmondtak, amely ellentmondásokat a szabad bizonyítás elvére hivatkozva az alperes figyelmen kívül hagyott, mivel az nem támasztotta alá az általa hibásan feltárt tényállást.

[5] Előadásának alátámasztására felperes okiratokat csatolt, tanú bizonyítást indítványozott. Indítványozta továbbá előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését.

[6] Alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.

[8] Indokolásában rögzítette, az, hogy a felperes a keresetében a tényállás tisztázási kötelezettség teljesítésének megtörténtét vitatta annak konkrét kibontása nélkül, nem eredményezheti azt, hogy utóbb, a keresetindítási határidőn túl részletes hivatkozással vitathatná a tényállás tisztázását. Emiatt a keresetindítási határidőben meg nem nevezett körülmények, állítások, vitatások utóbb az Air. 99. §-ában foglaltak cáfolatára eredménnyel már nem adhatók elő, azok értékelését a bíróság a jogszabályi keretek betartása érdekében mellőzni köteles, hiszen ezáltal biztosított a kereseti kérelem korlátai közötti felülvizsgálat, és ez teszi lehetővé a tisztességes, koncentrált jogvita elbírálást is. A keresetváltoztatás megállapítása során az elsőfokú bíróság a Kúria Kfv.II.37.754/2021/7. számú végzését vette alapvetően figyelembe, mert az összefoglalta a Kúria döntéseinek irányát, joggyakorlatát. Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a tiltott keresetváltoztatást hivatalból volt köteles vizsgálni, tekintettel arra, hogy az érdemi felülvizsgálat, illetőleg annak keretei a bíróságra irányadó jogszabályi rendelkezéseken alapulnak.

[9] Az elsőfokú bíróság a tiltott keresetváltoztatás körébe sorolta, és ennek következtében érdemben nem bírálta el a felperesnek a 35. sorszámú előkészítő iratba foglalt előadásait. Rögzítette, hogy felperes a keresetindítási határidőn belül nem sérelmezte a P.Kft.-től vásárolt brikettológép, továbbá a fizetendő áfa körében tett alperesi megállapításokat. A P.Kft. előleg számlái tekintetében szintén a keresetindítási határidőn túl hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes nem az előleg megfizetését, annak rendeltetésszerűségét, hanem a főügyletet vizsgálta, amelyhez az előleg kapcsolódott, ezzel pedig összemosta az Áfa tv. 127. § a) és d) pontját, melyek azonban más-más tényállást takarnak. A T.Kft. számláiban szereplő termékek létezésére, a gazdasági események megvalósulására, a pénzügyi rendezésre, a lánc tagjainak eljárásra, az adókiírátszás hiányára vonatkozó előadások sem voltak a keresetben. A P.I.Kft. esetében a 35. számú beadványban hivatkozott a felperes a gazdasági szereplők döntéseinek racionalitására, arra, hogy az alperes határozatát legfeljebb az 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény 2. vagy 3. pontjára alapíthatta volna, amennyiben adókiírátszást tár fel, és bizonyítja, hogy erről a felperes tudott, vagy tudhatott volna. A háromlépcsős Halifax teszt nem megfelelő alkalmazására is csak a 35. számú beadványában hivatkozott felperes.

[10] Ezt követően az elsőfokú bíróság érdemben bírálta el felperes előadásait. Megállapította, hogy a P.I.Kft.-ről származó képkertlécekre vonatkozó iratok - számla, átadás-átvételi jegyzőkönyv -, továbbá nyilatkozatok alapján a gazdasági esemény nem valósult meg. A P.Kft.-nél lefolytatott helyszíni ellenőrzés sem igazolta a 2019. decemberi ügyletek megvalósulását. Az alperesi határozattal érintett számlák esetében a felperes pusztán állította a kifizetések megtörténtét, a T.Kft. irányába pedig kompenzálásra került sor. A képkertlécek esetében az egész láncolatot vizsgálta az alperes, így állapította meg, hogy nem igazolt az áru eredete, nem volt pénzmozgás, a P.I.Kft. több lécezt értékesített, mint amennyit beszerezett. A többletre nézve súlytalan a felperes elütésre, félreszámolásra, nagyobb mennyiség birtoklására vonatkozó előadása, mert ezzel a megállapítással a felperes

által megvásárolt mennyiség anomáliájára mutatott rá helytállóan az alperes. Egyébként az alperes nem a P.I.Kft. és közvetlen beszállítója között kiállított számla miatt marasztalta el a felperest, hanem az egész láncolatot megvizsgálva állapította meg, hogy az áru eredete egyik szereplőnél sem igazolt. Az alperes nem várta el felperestől a láncban lévő cégek könyvelésének, adóbevallásának, adófizetésének, általában a szerződéses partnereknek a vizsgálatát. Az alperes a gazdasági események hiányára tekintettel a felperes aktív magatartását állapította meg, így nem kellett a felperes jóhiszeműségét vizsgálni.

[11] A P.Kft. által kiállított előleg számlák esetében az elsőfokú bíróság alkalmazta a felperes által megjelölt Áfa tv. 120. § d) pontját. Megállapította, a felperes által hivatkozott minőségromlás nem az előlegszámlákhoz kapcsolódó gépbeszerzésekhez kapcsolódott, így ez a felperesi kijelentés iratellenes. Az előleg megfizetését az alperes elismerte, az előlegszámlákhoz kapcsolódó adólevonási jogot az alperes az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. tv. (a továbbiakban: Art.) 1. §-ába foglalt rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe ütköző joggyakorlás miatt nem fogadta el. A rendeltetésellenes joggyakorlás elvének megsértését az alperes a Halifax és a Part-Service ügyekben hozott EUB döntések szerinti ún. háromlépcsős tesztet elvégezve állapította meg. Az elsőfokú bíróság áttekintette a teszt egyes lépcsőfokait, azokat összevetette a P.Kft. és a felperes közötti kapcsolattal. Értékelése szerint alaptalanul állította a felperes, hogy az alperes nem támasztotta alá a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének megsértését. A felperes magatartása az Art. 1. §-ába ütközött, ezért pusztán az előlegszámlák megfizetése miatt nem jogosult az adólevonásra.

[12] Az elsőfokú bíróság az alperesi megállapítások vitatásra alkalmatlannak értékelte a felperes által megjelölt bizonyítékokat, így azokat mellőzte. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet azért utasította el, mert az alperesi határozat a hea irányelvvel és az EUB döntéseiben foglaltakkal összhangban áll. Az elsőfokú bíróság alaptalannak értékelte azon felperesi előadást is, mely szerint az alperes határozatát mérlegelési jogkörben hozta volna meg.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet. A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont valamennyi alpontjára, továbbá b) pontjára alapította. Előadta, hogy a befogadás iránti kérelmet részletesen indokolja a felülvizsgálati kérelem IV. fejezetében, illetőleg az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségességét a felülvizsgálati kérelem III.5.4. pontjában. A Kp. 118. § (1) bekezdése a) pont ad) alpontja szerint a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét a felülvizsgálati kérelem III.3. pontjában, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést pedig a felülvizsgálati kérelem III.1., III.2., III.4. pontjaiban.

[14] A felülvizsgálati kérelem IV. fejezetében felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozott. Előadta, megpróbált olyan jogalkalmazási kérdéseket azonosítani, melyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, a jogkérdés különleges súlya miatt kiemelhetők. A kérdéseit a)-o) pontokban sorolta fel.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjára vonatkozó befogadási okként felperes a felülvizsgálati kérelem III.5.4. pontjában előadottakra hivatkozott. Itt felperes a P. Kft-től befogadott előleg számlákhoz kapcsolódóan vitatta a jogerős ítélet megalapozottságát, hogy az elsőfokú bíróság a Halifax teszt alkalmazásáról hiányosan adott számot, továbbá a HEA irányelv 168. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló indítványt terjesztett elő.

[16] A felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja kapcsán megjelölt III.1. pontban az elsőfokú bíróság által meg nem engedett keresetváltoztatásra-, a III.2. pontban a keresetváltoztatás álláspontja szerint hivatalból történő figyelembe nem vehetőségére-, a III.3. pontban az alperest a keresetváltoztatás során meg nem engedhető módon többlet jogokkal való felruházására-, a III.4. pontban pedig a hiányos ítéleti tényállásra és jogi indoklásra hivatkozott.

[17] Felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjának körében nem adott elő a befogadásra vonatkozó indokolást.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[19] A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kp. 117.§ (4) bekezdése folytán a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. fentiekben hivatkozott 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg. A szabályozás azt a célt szolgálja, hogy a Kúria döntésével eleget tudjon tenni a joggyakorlat irányításával és egységének biztosításával kapcsolatos feladatainak, hogy az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. A befogadás megengedhetőségéről való döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálni. Ennek következtében a Kúria a befogadhatóságról való döntés meghozatala során nem vehette figyelembe a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó előadásokat.

[23] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során tehát a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát, még abban az esetben sem, ha felperes a befogadásra vonatkozó indokait felülvizsgálati kérelem indokaival összemossa adja elő. A Kúria döntése csak annak keretei között mozoghat, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, illetve kimutatható-e eltérés jogkérdésben a Kúria közzétett határozatától. A felülvizsgálati kérelem III.1., III.2., III.3., III.4. és III.5.4. pontjainál először azt kellett elemeznie a Kúriának, hogy az ott előadottak figyelembe vehetőek-e a befogadás iránti kérelem indokaiként. A felülvizsgálati kérelem IV. fejezetét felperes kifejezetten a befogadhatósággal összefüggésben terjesztette elő, így ezen fejezetnél a Kúriának nem kellett önálló oksági kapcsolatot keresni a kérelem és a Kp. 118. § (1) bekezdése között.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont első fordulata szerinti joggyakorlat egysége biztosításának szükségessége akkor merül fel, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányításnak a Bszi. 195. § (2) bekezdése folytán még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatában még nem foglalt állást. A Kúria akkor tudja biztosítani a bíróságok jogalkalmazásának egységét, ha az azonos ügyekben követi az általa már a korábbiakban elfogadott jogértelmezés elvi tartalmát. Az elvi tartalom arra válaszol, hogy mi az, ami a Kúria döntéséből kötelező, ami ügyazonosság esetén precedensként alkalmazható. A Kúria ilyen elvi tartalmú iránymutatásának hiánya veti fel a joggyakorlat egységének biztosításán alapuló befogadás szükségességét. A joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak az elvi tartalmú iránymutatás hiánya mellett azonban további feltétele, hogy a kérelmező hivatkozzon egymással ellentétes bírósági jogalkalmazást eredményező jogerős bírósági határozatokra. Széttartó bírósági döntések nélkül az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata nem indokolható a joggyakorlat egységének biztosítására utalással.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés aa) alpont második fordulata szerinti joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítására vonatkozó elvárás az igazságszolgáltatással szembeni azon igényt jeleníti meg, hogy változatlan jogszabályi környezetben is szükségessé válhat az elvi irányítás eszközeivel már értelmezett, egységes joggyakorlat más irányba történő elmozdítása. Nem szükséges sem ellentétes irányú fordulat, sem a korábbi joggyakorlat figyelmen kívül hagyása, a befogadáshoz elegendő az elmozdulás valószínűsítése. Erre tekintettel a Kúria közigazgatási perben a felülvizsgálati kérelmet ezen ok alapján akkor fogadja be, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható. Ezen befogadási ok alkalmazása különösen akkor indokolt, ha megváltoznak a jogszabállyal érintett társadalmi, gazdasági viszonyok. Ugyancsak indokolja a joggyakorlat továbbfejlesztését, ha az alapul szolgáló, már értelmezett, változatlan jogszabályhoz kapcsolódó egyéb jogszabályokban, vagy a jogértelmezésre kiható tudományágakban olyan változások következtek be, amelyek visszahatnak az alkalmazandó normára és kétségesse teszik, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont esetében a felvetett jogkérdésnek a társadalom szempontjából akkor van különleges súlya, ha annak értelmezéséről a Kúria korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton. Jellemzően ez az eset áll fenn akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel és valamilyen további ok – pl. az esetek nagy száma, vagy mintaperben hozott jogerős határozat - miatt szükséges az elvi tartalom kimunkálása.

[27] Felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)-ab) pontjaira vonatkozó indokait a felülvizsgálati kérelem IV. fejezetében adta elő. Itt a felperes kérdéseket sorolt fel pl. e) Amennyiben a bíróság pervezető végzésében valamely felet jognyilatkozat megtételére hívja fel jogvesztés terhe mellett, úgy a határidő leteltét követően a bíróság felhívhatja-e ugyanazon felet ugyanazon tárgyban ismételt jognyilatkozat megtételére, avagy ezzel ezt a felet a bíróság többletjogosultsággal ruházza fel? A bíróság ezen eljárása sérti-e a Kp. 2. § (2) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot, vagy k) Amennyiben egy termékértékesítési láncot vizsgálva az adóhatóság nem csak az áru számlák szerinti útját, hanem tényleges útját is ellenőrizni tudja, azaz az adóellenőrzés időpontjában meg tudja állapítani a rendelkezésére bocsátott iratok alapján az áru pontos helyét, azt helyszíni ellenőrzés keretében ellenőrzi is, úgy kifogásolhatja-e a rendelkezésére bocsátott iratok tartalmát az ügyletek utólagos ellenőrizhetősége szempontjából?

[28] Felperes kérdéseket fogalmazott meg, azt azonban nem mutatta be, hogy ezek a kérdések miként feleltethetők meg a Kp. fentiekben bemutatott követelményeinek. A Kúria így nem tudta észlelni sem a joggyakorlat egysége-, sem továbbfejlesztése biztosításának, sem a jogkérdés különleges súlya vizsgálatának szükségességét.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont szerinti, az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatti esetben csak akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a jogerős határozattal összefüggésben sem a relevancia hiánya, sem az acte éclairé-, sem az acte clair doktrína érvényesülése nem mutatható ki. További követelmény, hogy erre irányuló kérelem esetén a kérelem előterjesztőjének meg kell jelölnie az értelmezendő közösségi normát, mivel az EUB által értelmezendő uniós szabály tételes megjelölése nélkül nem lehet az EUB-hez fordulni. Lényeges szempont továbbá, hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelem befogadását nem a normák közötti összhang sérelmére, hanem az EUB gyakorlatával ellentétes jogerős bírósági határozatra hivatkozva kéri, úgy az nem az előzetes döntéshozatali eljárás szükségességét veti fel, hanem a joggyakorlat egyéb szempontú elemzését igényli.

[30] Felperes ezen befogadási ok indokolása kapcsán a felülvizsgálati kérelem III.5.4. pontjára hivatkozott. Itt felperes több irányú előadást tett, amelyek jellemzően a jogerős ítélet megalapozatlanságára irányultak, de egyrészt a Halifax tesztre-, másrészt az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó előadásokkal tartalmazzák a befogadás melletti érvelést.

[31] A Halifax teszt esetében a felperes tartalmában a jogerős ítéletnek a rendeltetés ellenes joggyakorlásra vonatkozó téves álláspontjára, az alperesi határozat ellentmondásaira hivatkozott. Ezek az előadások azonban nem illeszthetők a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjába. A Halifax teszt kérdésében a Kúria már több ítéletében állást foglalt, legutóbb pl. a Kfv.I.35.060/2023/6. számú precedens képes ítéletében. A Halifax teszt esetében ellentmondó bírói gyakorlat sem mutatható ki, a jogi környezet sem változott, így a Kp. 18. § (1) bekezdés a) pont aa)-ab) alpontjai szerinti feltételek nem állnak fenn. A Kfv.I.35.123/2023/3. számú végzésében a befogadásról való döntés során pedig már megállapította a Kúria, hogy az, miszerint a befogadást kérő nem ért egyet a bizonyítékok mérlegelésével, a levont következtetésekkel, nem ad lehetőséget a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított befogadásra. A Halifax tesztre vonatkozó felperesi előadások alapján egyik esetkörben sem kerülhet sor a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[32] A felperes a III.5.4. pontban előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítvánnyal is élt. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének szükségességére alapított befogadás azonban az előzőek szerint csak akkor engedhető meg, ha fennállnak az EUB Cilfit ügyben hozott C-283/81. számú ítéletében megfogalmazott követelmények. A HÉA irányelv 168. cikkének értelmezésével az EUB már több ítéletében és végzésében foglalkozott. A perbeli esetben a szabály értelmezése és arra tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadása nem szükséges.

[33] A felperes befogadhatósági okként hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára is. Ebben az esetben a befogadás kérelmezőjét a Kp. 117. § (4) bekezdésére tekintettel indokolási kötelezettség terheli, melynek során azt kell bemutatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Előadásával olyan mértékben kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet

jogszerűsége tekintetében, hogy ezen előadás alapján, minden további vizsgálat nélkül valószínűsíthető legyen a jogsértés.

[34] A felperes önállóan nem jelölte meg a befogadási ok indokait, a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítélet jogsértő voltát igazolni kívánó előadásaira hivatkozott. A két érvrendszer azonban a befogadásról való döntés során nem helyettesíthető egymással, az ügy érdemére vonatkozó előadások nem váltják ki a kötelezően előadandó befogadási indokokat, miként a befogadási indokok alapján sem bírálható el érdemben a felülvizsgálati kérelem. Kétségtelenül vannak átfedések a két jogintézmény között, azonban a befogadási kérelemben kötelezően előadandó indokoknak más mélységben és más szempontból kell rávilágítani a jogsértésre, mint a jogerős ítéletet vitató előadásoknak. Nem tesz eleget a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódó indokolási kötelezettségének a kérelem előterjesztője, ha indokainak megfogalmazása helyett csak utal a felülvizsgálati kérelemben előadottakra.

[35] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban nem fejtette ki álláspontját, így azt a Kúria a felperesi indokok mentén nem elemezte. A Kúria azonban minden hivatalból figyelembe vehető ok mentén vizsgálódott. Ennek során azonban nem észlelt a jogegységgel okozati kapcsolatban álló indokot, a felülvizsgálati kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen szempont alapján sem találta befogadhatónak. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[36] *Az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt csak akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a jogerős határozattal összefüggésben sem a relevancia hiánya, sem az acte éclairé-, sem az acte clair doktrína érvényesülése nem mutatható ki.*

[37] *Amennyiben a felülvizsgálati kérelem befogadását nem a normák közötti összhang sérelmére, hanem az EUB gyakorlatával ellentétes jogerős bírósági határozatra hivatkozva kéri, úgy az nem az előzetes döntéshozatali eljárás szükségességét veti fel, hanem a joggyakorlat egyéb szempontú elemzését igényli.*

[38] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alponthoz tartozó indokolási kötelezettség nem teljesíthető csupán csak a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással.*

Záró rész

[39] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

[41] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. szeptember 28.

dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
s.k.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet

előadó bíró

bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

bíró